

Eftersänd fri premiellista Spar Edra kuponger The Royal Crown Soap Co. Ltd. 654 Main Street, Winnipeg

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (Year) 26.

LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 19 DECEMBER 1918.

No. 51

EN JULSÅNG

Det diktas så många sånger om kärlek och julefrid, men säg mig, när skall hon komma den bådade fridens tid?

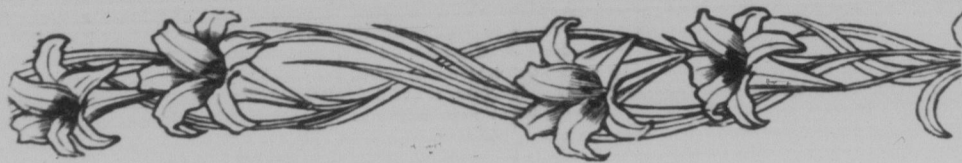
Jag spejande ser omkring mig och ser hur skriande nöd går fram som ett dystert spöke bland jublande överflöd.

Ej drives det onda ur världen med suckars och böners ljud, nej, endast av handling i samklang med kärlekens heliga bud.

Med kyligt och liknöjt sinne så mången sin bana går och ler åt var ädel stråvan, som uttryck i handling får, ty varhelst en kamp det gällde, mot mörker och barbari,

Så gör då med ädel vilja det goda, som står i din makt, och fridens och frihetens rike skall byggas från trakt till trakt.

MAURITZ STERNER.

Frid på jorden!

Jultankar av dr. E. F. Carstein.

ÄN EN GANG stå vi inför julens betydelsefulla högtid. An en gång vänta vi att höra klämtslagen, vilkas budskap och innebörd är — åtminstone borde vara — "Frid på jorden".

Dr. E. F. Carstein

Dankelt och trivselaktigt tyckes mig framtidens horoskop. Fridens ängel med oljeblocket i sin hand synes mig stå vid samhällets dörr. Roster, i chorus rop: välkommen, stig in Du välsignade, föremålet för vårt hjärtas trängtan!

Skall Fridens ängel vinna inträde i stridernas och nattens värld? Skall det universella broderskaps ande — kärlekens och sympatiens ande — omdana ett samhälle, där hat, rofferi och självishet erövrat härskarspiran?

Låt oss bresta en blick på den värld, uti vilken Fridens ängel väntas inträda, uti vilken det universella broderskaps ande möts och befränsas.

Kristus — fridsfursten, det inkarnerade ordet, framträdde i en döende värld. Samhällets rop var dödsdösk: religiöst, moraliskt, socialt och politiskt.

Äro de kyrkosamfund vi i dag se inför oss utmärkta av Fridens ande — kärlekens och sympatiens ande? Svaret blir ett beklagligt nej. Split, strid och avund karaktärisera dessa samfund i deras inre liv och relation till varandra, kallsmighet, självishet, bristande sympati i deras relation till massorna "utanför kyrkdörren".

Äro de kyrkosamfund vi i dag se inför oss utmärkta av Fridens ande — kärlekens och sympatiens ande? Svaret blir ett beklagligt nej.

Glädje och frid i Juletid

önskas

svenskarna i Canada

LJUS OCH GLÄDJE

INNET är mera efterlängtad, tilldragande, betydelsefullt för den enskilde och för människolivet i allmänhet än ljus och glädje eller ljus som bringar glädje och glädje i ljuset.

Stort var det mörker och djupa äro de skuggor, som från syndafallets dag lågrat sig över jorden. Den långa skuggan av syndens nattsvarta mörker både såsom en skuld och såsom en makt hade släkt människlighetens ljus.

såsom i ett upplyst Herrens tempel i Betlehems nejd, allt varom evangelisterna tala i julens texter. Den himmelske härjorden förkunnade: "Si, jag bådär eder stort glädje, som skall vederfåras allt folk — ja just det folk, som vandrar i mörkret — ty i dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren, i David stad. Och detta skall vara för eder tecken: I skolen finna ett lindat barn, liggande i en krubba."

Det stora löftet var givet: "Eder som mitt namn frukten skall rättfärdighets sol uppgå med salighet under sina vingar." Och vad detta stora ljus var, som skulle bli människlighetens hopp i dess eljes hopplösa mörker, så att ingen behövde missgäta sig av de många irrblossar i denna världen, därom hade profetians Ande dragit försorg genom samma profet, Esajas, som sagt: "Herren själv skall giva eder ett tecken: Si, en jungfru skall föda en son, och hon skall kalla hans namn Immane-El, det är: med oss är Gud."

Antigen kom den underbara julnatten, då allt gick i uppfyllelse, som Gud hade talat, då ljuset bröt fram

och seger som ligger inneslutet i julförkunnelsen. Vi veta ju vilka beta, valdiga, världsomfattande strider Jesus Kristus hade ut genomkämpa för oss, för det folk som vandrade i tiden, i antikken eller "skördandans" samlar man in all frukt och säd, drager nytta av landet, inhämtar avkastningen av arbetet, och ju rikare avkastningen är, desto mer fröjdar sig äckermannen. Så i andlig mening. En stor andlig inbergning hålles av Kristus, Guds son, vår Immanuel, vår Gideon såsom vår frälsare från synd, satan och evig död och "sonderbröt våra bördors ok, våra skuldors gissel och våra plågares stav".

Den signade dag, den signade tid var morgon jag nämde betänka, då nådens sol, så härlig och bild rann upp för all världen att bli skänkt, och herdarne hörde Guds änglar i sky, som sjöngt att dagen var kommen.

Nu lyder lystringsordet till oss:

Pastor V. J. TENGWALD.

"Statt upp, var ljus, ty ditt ljus kommer, och Herrens härlighet går upp över dig." Denna härlighet är en född Sogens härlighet. Det är det stora ljuset Jesus Kristus, som slagit upp sitt ljus på denna låga, mörka jord. Vid juletid är det mycket annat, som vill tränga in och utgöra huvudämnet för människors glädje — det finnes tyvärr allt för mycket anti-kristligt julsjunker. Men "glädje utan Gud ej finnes". Därför säger profeten:

Julbetraktelse av Pastor V. J. TENGWALD

"Inför dig varder man sig glädjande". Fröjden i Betlehem var ingen tom fröjd. Tänka vi på herdarne, på Josef och Maria och sedermera på de vise män, på Simeon och Hanna, på lärjungarna och sedan ut över hela kristenheten, så förstå vi ju, att det är det stora fröjdsämnet och Betlehems krubbans stora betydelse, att Jesus Kristus har kommit i världen att frälsa det som förtappat var. När profeten i anden skådar ut över världen, den mörka, suckande världen, men finner genom frälsningsljusets uppgång och framgång i världen, säger han om den nyfödde judakongen: "Du skall göra folket talrikt och dess glädje stor." Fröjden av Herrens ankomst, det frälsningsverk som skulle utlösa, det frälsningsord om ljus, liv och salighet, som om honom och genom honom skulle spridas i världen, skulle bland det folk, som vandrar i mörkret, samla ett talrikt folk av frästa själar. Julens budskap om frälsningens nåd, predikan om Jesus Kristus skulle hava detta till sitt stora, saliga mål. Detta har ju också gått i uppfyllelse. Även denna jul skall Herrens Ande tala detta ord till talrikt församlade skaror. Och såsom vi skola i denna jul glädjas, så glädjes man över allt på jorden i kristna tempel och hyddor, där Guds ords julljus träder in.

Och huru glädes man då? Jo, inför ditt ansikte, säger profeten, "skola de glädjas såsom man gläder sig i andtiden". I antikken eller "skördandans" samlar man in all frukt och säd, drager nytta av landet, inhämtar avkastningen av arbetet, och ju rikare avkastningen är, desto mer fröjdar sig äckermannen. Så i andlig mening. En stor andlig inbergning hålles av Kristus, Guds son, vår Immanuel, vår Gideon såsom vår frälsare från synd, satan och evig död och "sonderbröt våra bördors ok, våra skuldors gissel och våra plågares stav".

Att vapenvilla inträtt och fredsslutning är nära för handen nu vid juletid förer vår tanke ofrivilligt till profetians ord: "För dig varder man sig glädjande — såsom när man utskiftar byte — såsom i Midians tid." Förkunnelsen av Jesus födelse är visserligen: "Frid på jorden". Men frid vinnes först efter strid, byte utskiftas först efter vunna segrar. Vi skola icke här tala om det i dessa dagar avslutade världskriget. Det är en ännu mera omfattande världstrid

och seger som ligger inneslutet i julförkunnelsen. Vi veta ju vilka beta, valdiga, världsomfattande strider Jesus Kristus hade ut genomkämpa för oss, för det folk som vandrade i tiden, i antikken eller "skördandans" samlar man in all frukt och säd, drager nytta av landet, inhämtar avkastningen av arbetet, och ju rikare avkastningen är, desto mer fröjdar sig äckermannen. Så i andlig mening. En stor andlig inbergning hålles av Kristus, Guds son, vår Immanuel, vår Gideon såsom vår frälsare från synd, satan och evig död och "sonderbröt våra bördors ok, våra skuldors gissel och våra plågares stav".

Staffan, Staffan stalletdräng vattnar sina hästar fem, klar är nyårsnatten Jesus ställt dem i hans värd, låtit kvälla på hans gård, brunn med livsens vatten.

EN NYÅRSVISA

Staffan, Staffan stalletdräng vattnar sina hästar fem, klar är nyårsnatten Jesus ställt dem i hans värd, låtit kvälla på hans gård, brunn med livsens vatten.

Lustigt gnäggår lyckans sto, guldsmidd sele, guldsmidd sko, van vid vilda ritter. Längtar ut mot drömda land, röda aftonhimlars brand, gyllne solars glitter.

Långsamt haltar fram darnäst nödens gula, blacka häst. Matta släpa stegen. Ögat glämt utav svält letar hackelse och spält på den frusna vägen.

Men vid pilens nakna stam som en svart och spöklig ham sorgens fåle drojer. Blicken stel mot rymden går, huvud med dess dunkla hår han mot marken böjer.

Sist med man och mule grå som den sista dagen på älderdomens himmel, hovens slag mot sten och stock dovt som mull mot kistelock, dödens isgrå skimmel.

Staffan, Staffan stalletdräng vattnar sina hästar fem. Ljuvt är livsens vatten. Fästligt blänka himlens bloss. Jesus huldräk hjälpe oss uti nyårsnatten!

O. LEVERTIN.